

ЛЕДА МИЛЕВА БЕЗ БИЛЕТ

chitanka.info

Радост голяма, радост голяма!
За Варна ще тръгват Борянка и мама
с блестящ, бързокрил самолет.
Билетите — всичко е в ред.

Червен автобус ги закара
до софийската аерогара.
Да почакат ли трябва? Добре,
а после — към Черно море!

Зачете списание мама,
но Борянка търпение няма —
ту въпроси задава,
ту сяда, ту става.

Най-после, прегърнала куклата кротка,
Борянка реши да направи разходка.

* * *

Надолу, нагоре
бързат всякакви хора.
Носят чанти, пакети,
носят пъстри букети.
А Борянка подскача, поспира
и самичка напред се провира.
Самичка намери се тя
пред стъклена тежка врата.

Гледа — блеснала цялата писта —
голяма и чиста,
а по нея — накацали птици.
Не! Стоят самолети в редици
и с разперени бели крила

сякаш викат: „Борянке, ела!“

Изведнъж се отвори вратата,
лъхна свежият утринен вятър,
забоботи отвън самолет —
и Борянка се спусна напред.

Тя е малка и лесно се муши
между чанти, палта и ботуши,
между чичовци, лели
и баби дебели.
Прилепена до тях като сянка,
се промъкна безшумно Борянка.

* * *

— Внимание, пътници! В десет без пет
за Варна излита оттук самолет!

Забързаха всички, забърза и мама.
Но къде е Борянка? Борянка я няма.

— Другари, не сте ли видели
момиченце с панделки бели?
В салона го няма,
в бюфета го няма.
Тревога, тревога,
тревога голяма!

Загрижено спущат се хора
от чакалнята към коридора.
— Борянке, къде си? Борянке, ела! —
Но след малко се връщат, навели чела.
Изчезна, изчезна детето!

Вън припряно бръмчи самолета,

а по цялата аерогара
сам пилотът търчи и се кара:
— Закъсняваме с осем минути!
Закъснение просто нечуто!

Посред викове, глъчка сърдита
самолетът най-после отлита.
Само мама остава разплакана.
Ах, каква неприятност нечакана!

— Другарко, не се тревожете,
ще намерим детето!

Кой говори на мама така?
Кой протяга ѝ топла ръка?
На летището всеки го знае —
самият началник това е!

— В редом търсихме, но за беда,
от детето ви няма следа.
Значи влязло е с другите хора
в самолета за Стара Загора,
я за Търново, я за Бургас.
Ще претърсим небето тогаз!

Литва с бързина голяма
първата радиограма,
после втора,
после трета:
„Претърсете самолета!
Тук загуби се момиче.
То Борянка се нарича,
с плитки, с панделчици бели.
С вас дали не сте го взели?“

След минута или две,

*през мъгли и ветрове,
идва отговор отвред.
Праща всеки самолет
кратката радиограма:
„Не, дете такова няма.“*

Няма я Борянка горе
из небесните простори
над Балкана и над Рила.
Но къде ли се е скрила?

Ясно, с някаква машина
литнала е за чужбина.
Няма я Борянка, виж ти!
Но софийското летище
ще я търси пак, додето
я открие сред небето!

* * *

По небето — напред и напред —
чак за Прага лети самолет.
Много хора седят в самолета
до прозорчета с малки пердета.
Те говорят, и пушат, и спорят,
дълга песен им пее моторът.

На последната мека седалка
се е сгушила пътничка малка.
С разтуптяно сърце
стиска кукла в ръце.
Девойка с големи подноси
чай, бонбони и банички носи.

— Ти с кого си, детенце?
— Сама.
— Де е татко?
— Не знам... у дома.
— Ами мама?
— И нея я няма.
— Закъде ще пътуваш?

— За Варна. —
И девойката сякаш се парна
с горещия чай.
— Ти шегуваш се май!...

В този миг се показва пилота.
— Не очаквах, че тука било то —
момичето с панделки бели!
Значи ние Борянка сме взели!
Съобщавам веднага:
„Жива-здрава пътува за Прага“...
Макар че си няма билет,
щом се вози на наш самолет,
нагостете я с чай, с шоколад.
Утре пак ще я върнем назад.

* * *

Мама, татко и хора безброй,
и началникът (тук е и той)
гледат втренчено все към небето.
— Ето, чува се, вижда се, ето!
— Самолета от Прага? Къде?
— Слиза, спуща се, вече дойде!

Мама гледа надолу-нагоре
и самичка току си мърмори:
— Да ми паднеш, немирнице наша,
най-напред тъй ще те напердаша...

А додето си мама мърмори,
самолетните бързи мотори
песента си най-сетне допяха
и на пистата тихичко спряха.

Като цъфнала бяла фиданка

*се показва засмяна Борянка.
И додето се мама усети,
се прегърнаха радостни двете.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.